

به نام خدا

آزمایشگاه سیستم عامل

آشنایی، اجرا و اشکالزدایی هسته سیستم عامل xv6

(بخش سوم: اشکالزدایی)

مقدمه

کد در حین اجرا ممکن است دارای اشکال باشد. یکی از ابزارهای تسریع اشکالزدایی، اشکالزداها هستند. در همین راستا، اشکالزداهای متعددی برای سیستم عاملها و معماری های مختلف ارائه شده است. ابزار اشکالزدای گنو (GDB)، یک اشکالزدای متداول در سیستمهای یونیکسی بوده که در این بخش از آزمایش روش کار با آن به طور اجمالی بررسی خواهد شد. به عنوان مثال ممکن است یک کد بزرگ، هنگام اجرا دچار خرابی شود. استفاده از GDB می تواند دستور منجر به از کارافتادگی و زنجیره فراخوانی توابع منتهی به این دستور را نمایش دهد. جهت اشکال زدایی با GDB ، در گام نخست باید سیستم عامل به صورتی بوت شود که قابلیت اتصال اشکالزدا به آن وجود داشته باشد. مراحل اتصال عبارت است از:

۱) در یک ترمینال دستور make qemu-gdb اجرا گردد.

۲) سپس در ترمینالی دیگر، فایل کد اجرایی به عنوان ورودی به GDB داده شود.

چنانچه در بخش دوم این آزمایش ذکر شد کد اجرایی شامل یک نیمه هسته و یک نیمه سطح کاربر بوده که نیمه هسته ثابت و نیمه سطح کاربر بسته به برنامه در حال اجرا بر روی پردازنده دائماً در حال تغییر است. به این ترتیب، به عنوان مثال، هنگام اجرای برنامه در حال اجرایی سیستم شامل کد هسته و کد برنامه خواهند بود. جهت اشکالزدایی بخش سطح کاربر، کافی است دستور gdb kernel فراخوانی شود. دقت شود در هر دو حالت، هر دو کد سطح هسته و کاربر اجرا می شوند. اما اشکالزدا فقط روی یک کد اجرایی (سطح کاربر یا هسته) کنترل داشته و تنها قادر به انجام عملیات بر روی آن قسمت خواهد بود.

۳) نهایتاً با وارد کردن دستور GDB در GDB در GDB، اتصال به سیستمعامل صورت خواهد گرفت. با وارد کردن دستور Ctrl + C می توان به اشکال زدا بازگشت.

اجرای اولیه اشکالزدا

برنامه cat، فایل ورودی را از دیسک خوانده و سپس محتوای آن را در ترمینال نمایش می دهد. خواندن از دیسک مستلزم انتقال از سطح کاربر به سطح هسته است. زیرا دسترسی به دستگاههای ورودی اخروجی، یک عملیات ممتاز است. بدین منظور یک تابع به نام read() در سطح کاربر وجود داشته که خود منجر به فراخوانی یک تابع در سطح هسته موسوم به () sys_read می گردد. چنان چه در پروژه بعدی آزمایشگاه خواهید دید، تابع دوم فراخوانی سیستمی نام داشته و یکی از فراخوانیهای سیستمی پیاده سازی شده در هسته سیستم عامل است. در شکل زیر بخشی از برنامه cat که مربوط به خواندن از دیسک است نشان داده شده است.

¹ GNU Debugger

```
7 void
 8 cat(int fd)
 9 {
10
    int n:
11
    while((n = read(fd, buf, sizeof(buf))) > 0) {
12
      if (write(1, buf, n) != n) {
13
        printf(1, "cat: write error\n");
14
15
        exit();
      }
16
17
    if(n < 0)
18
      printf(1, "cat: read error\n");
20
      exit();
21
22 }
```

چنان چه مشاهده می شود در خط ۱۲، فایل محتوای فایل خوانده شده و در ترمینال چاپ می گردد. فراخوانی سیستمی (sys_read نیز که در فایل sysfile.c پیادهسازی شده است در شکل زیر نشان داده شده است.

```
69 int
70 sys read(void)
71 {
    struct file *f;
72
73
    int n:
74
    char *p:
75
    if(argfd(0, 0, &f) < 0 || argint(2, &n) < 0 || argptr(1, &p, n) < 0)
76
77
      return -1:
78
    return fileread(f, p, n);
79 }
```

یک سازوکار مهم در اشکالزدایی نرمافزار نقطه توقف^۲ است. این ابزار برای توقف اجرای برنامه در یک نقطه از پیش تعیین شده، طراحی شده است. این نقطه، آدرسی از کد برنامه میباشد. این آدرس را میتوان بر اساس نام تابع، شماره خط در فایل کد منبع یا مقدار عددی آن به اشکالزدا اطلاع داد. به عنوان مثال اگر به دلایلی قصد اشکال زدایی در تابع (read یا بخش سطح هسته آن یعنی ()sys_read وجود داشته باشد، می توان با استفاده از دستورهای مختلفی که در جدول زیر نشان داده شده است، عمل نمود.

فراخوانی سیستمی ()sys_read	read() تابع سطح کاربر	
b (sysfile.c:)sys_read	3b (cat.c:)cat	نام تابع
b sysfile.c:71	b cat.c:12	مکان در کد منبع
b *0x80104b10	b *0x98	مکان در حافظه

۱) یک Breakpoint روی فراخوانی سیستمی ()sys_read قرار داده ٔ و دستور bt را اجرا نمایید. در مورد خروجی این دستور و رابطه اجزای آن توضیح دهید.

² Breakpoint

³دقت شود در این شیوه تعیین Breakpoint، تنها می توان ابتدای تابع دربر گیرنده نقطه اشکالزدایی را تعیین نمود. لذا Breakpoint روی خط ۹ (و نه خط ۱۲) قرار می گیرد. همچنین بخش داخل پرانتز، اختیاری است.

⁴دقت شود با توجه به این که ()sys_read در هسته است، باید نقطه فراخوانی آن در سطح کاربر را متوقف نمایید. این نقطه در فایل usys.S قرار دارد. دقت نمایید ()read فراخوانی سیستمی نیست. بلکه یک تابع کتابخانهای است که فراخوانی سیستمی را فراخوانی می کند.

Breakpoint را می توان پیش از اجرای برنامه یا در زمان توقف اجرا (به سبب توقف روی یک Breakpoint قبلی یا توقف ناشی از Ctrl + C و از داد.

۲) یک حلقه بینهایت در فراخوانی سیستمی () sys_read ایجاد نموده و نقطه اشکال در سطح هسته و کاربر را برای برنامه علی این دهید.
 توسط GDB نشان دهید.

پس از توقف روی Breakpoint میتوان با اجرای دستورهای (s(tep) ،n(ext) و fin(ish) به ترتیب به دستور بعدی، به درون دستور بعدی (اگر فراخوانی تابع باشد) و به خارج از تابع کنونی (یعنی بازگشت به تابع فراخواننده) منتقل شد. به عبارت دیگر، اجرا گامبه گام قابل بررسی است. بدین معنی که پیش از اجرای خط جاری برنامه سطح کاربر یا هسته، امکان دستیابی به اطلاعات متغیرها و ثباتها فراهم میباشد. به این ترتیب میتوان برنامه را از جهت وجود حالات نادرست، بررسی نمود.

۳) دو تفاوت دستورهای x و print را توضیح دهید. چگونه می توان محتوای یک ثبات خاص را چاپ کرد؟ (راهنمایی: می توانید از دستور help استفاده نمایید: help x و help print)

آشنایی با قابلیتهای سطح پایین تر

اشکالزدایی برنامه در سطوح مختلفی قابل انجام است. با توجه به این که ممکن است بخشی از کد سطح بالا به دنبال بهینهسازیهای کامپایلری اجرا نشده یا ترتیب اجرای آن تغییر کند، نیاز به اشکالزدایی در سطح کد اسمبلی خواهد بود. زیرا کدی که در واقع اجرا می گردد، همین کد است. ضمن این که ممکن است برخی از فایلهای کد منبع، خود به دلایلی از جمله بهینهسازی یا عدم پشتیبانی زبان برنامهنویسی به صورت کد اسمبلی نوشته شده باشند. جهت آشنایی با این قابلیت، ابتدا یک Breakpoint در خط ۳۶ برنامه که تور دهید. سپس با وارد کردن ورودی مناسب، این خط را اجرا نمایید. جهت سهولت در مشاهده روند اجرا دستور Layout src را در اشکالزدا اجرا نمایید. مشاهده خواهید نمود که مطابق شکل زیر، خط ۳۶ برنامه، علامت گذاری شده است.

```
cat.c

28
29     if(argc <= 1){
30          cat(0);
31          exit();
32     }
33
34     for(i = 1; i < argc; i++){
35          if((fd = open(argv[i], 0)) < 0){
36               printf(1, "cat: cannot open %s\n", argv[i]);
37               exit();
38          }
39          cat(fd);
40          close(fd);
41     }
42     exit();
43     }
44
45
46</pre>
remote Thread 1 In: main
(gdb)
```

در این حالت، اجرای دستور layout asm کد اسمبلی همین بخش از برنامه را نشان میدهد که در شکل زیر قابل مشاهده است.

```
0x69 <main+105> push
    0x6a <main+106> pushl
                            (%ebx)
    0x6c <main+108> push
                            $0x82b
    0x71 <main+113> push
                            $0x1
    0x73 <main+115> call
                            0x4b0 <printf>
    0x78 <main+120> call
                            0x362 <exit>
    0x7d <main+125> sub
                            $0xc,%esp
    0x80 <main+128> push
                            $0x0
    0x82 <main+130> call
                            0x90 <cat>
    0x87 <main+135> call
                            0x362 <exit>
    0x8c
                     xchg
                            %ax,%ax
    0x8e
                            %ax,%ax
                     xchg
    0x90 <cat>
                     push
                            %ebp
    0x91 <cat+1>
                            %esp,%ebp
                     MOV
    0x93 <cat+3>
                     push
                            %esi
    0x94 <cat+4>
                     push
                            %ebx
    0x95 <cat+5>
                            0x8(%ebp),%esi
                     MOV
    0x98 <cat+8>
                            0xb7 <cat+39>
                     jmp
    0x9a <cat+10>
                     lea
                            0x0(%esi),%esi
remote Thread 2 In: main
(gdb)
```

مشاهده می کنید چهار دستور push، پیش از فراخوانی printf (توسط دستور call) وجود دارد که وظیفه قرار دادن پارامترها و مقادیر برخی ثباتها در پشته را بر عهده دارند. جهت انتقال به دستور بعدی در سطح کد اسمبلی نمی توان از دستور s یا s استفاده کرد. زیرا تمامی این خطوط کد اسمبلی، مربوط به یک خط از کد سی (خط s) هستند.

۴) دستورهای معادل s و n در سطح کد اسمبلی را نام ببرید.

۵) برنامه cat محتوای یک فایل را در ترمینال مینویسد. برای نوشتن در ورودی/خروجی نیاز به دسترسی به سرویسهای هسته سیستمعامل است. لذا فراخوانی سیستمی sys_write رخ خواهد داد. یک Breakpoint روی آن قرار دهید. سپس دستور bt را وارد نمایید. خروجی آن چیست؟ توضیح دهید.

 ^{9}) در مورد خروجی layout src و layout asm توضیح دهید. (راهنمایی: دستور نخست خروجی layout asm شماره فراخوانی سیستمی sys_write را در ثبات eax قرار می دهد. در واقع طبق واسط باینری برنامههای کاربردی (ABI)، این ثبات، باید بدین صورت مقداردهی شود. دو دستور بعدی چه نقشی دارند؟)

جهت انتقال به مد عادی اشکال زدایی ابتدا باید کلیدهای $\operatorname{Ctrl} + \operatorname{x}$ و سپس کلید c فشار داد.

اشکالزدایی بر اساس داده

تا اینجا اشکالزدایی بر اساس قرار دادن نقاط توقف روی آدرسهای برنامه بررسی شد. یک روش متفاوت اشکالزدایی، اشکالزدایی بر اساس دادهها بوده که به کمک قطعه کد زیر در ابتدای فایل فرضی foo.c قابل بیان است.

```
int i;
for (i = 0; i < 1000000; i++)
    x = rand();</pre>
```

⁵ Application Binary Interface

اگر فرض شود مقدار ۱- برای x یک مقدار نامعتبر است، چگونه میتوان وقوع این حالت را به کمک اشکالزدا تشخیص داد؟ البته یک روش، تغییر در کد و افزودن شرطی جهت تشخیص این حالت است. اما تشخیص بدون تغییر در کد توسط دستور زیر میسر می شود.

b foo.c:2 if (x = -1)

اما اگر متغیر X، یک متغیر سراسری بوده و در چندین فایل کد منبع مورد دسترسی قرار بگیرد، چه باید کرد؟ در این حالت تشخیص با تغییر در کد نیز ساده نخواهد بود. در شرایط پیچیده تر، ممکن است این دسترسیها به طور غیرمستقیم و توسط اشاره گرها رخ دهد. در این حالت بهتر است به جای علامت گذاری خط کد (توسط Breakpoint) داده ها را علامت گذاری نمود. بدین منظور در این حالت بهتر است به خود چندین نوع دارند. ساده ترین آن ها با استفاده از دستور زیر قابل تعریف است.

watch *0x12345678

در این جا نوشتن در این آدرس حافظه منجر به توقف اجرا در نقطه دسترسی می گردد. می توان watch را روی متغیرهای محلی هم گذاشت. البته باید به حوزه تعریف متغیرها نیز دقت نمود. دقت کنید موارد استفاده watch تنها به نکات مذکور در بالا ختم نمی شود. در کدهای همروند یا موازی اشکال زدایی بسیار دشوار تر از کدهای ترتیبی است. اگر دسترسی به متغیری به صورت همروند یا موازی صورت پذیرد و مثلاً متغیری مقدار نادرستی بگیرد، استفاده از watch جهت تشخیص حالت اشکال و عامل آن بسیار راهگشا خواهد بود. به خصوص که در این شرایط، تکرارپذیری آزمایش نیز به سادگی ممکن نبوده و بسیاری از اجراها منجر به خروجی صحیح می گردند.

نكات مهم

- برای تحویل پروژه ابتدا یک مخزن خصوصی در سایت GitLab ایجاد نموده و سپس پروژه خود را در آن Push کنید. سپس اکانت UT_OS_TA را با دسترسی Maintainer به مخزن خود اضافه کنید. کافی است در محل بارگذاری در سایت درس، آدرس مخزن، شناسه آخرین Commit و گزارش پروژه را بارگذاری نمایید .
- همه اعضای گروه باید به پروژهی آپلود شده توسط گروه خود مسلط باشند و لزوماً نمره افراد یک گروه با یکدیگر برابر نیست.
  - در صورت مشاهده هرگونه مشابهت بین کدها یا گزارش دو گروه، نمره ۰ به هر دو گروه تعلق می گیرد.
    - تمامی سؤالات را در کوتاه ترین اندازه ممکن در گزارش خود پاسخ دهید.